

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 1 sierpnia 1956 r.

w sprawie stosowania taryfy celnej przywózowej.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o taryfie celnej, należy przez to rozumieć taryfę celną przywózową, ustanowioną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. (Dz. U. Nr 26, poz. 121).

§ 2. 1. Przedmioty złożone z różnych materiałów, a nie wymienione w taryfie celnej przywózowej, należy cłić według pozycji, która obejmuje główną składową część przedmiotów o najwyższej stosunkowo wadze; jeżeli jednak inna część składowa choćby o wadze mniejszej stanowi bezsprzecznie o istotnej wartości towaru, przedmioty te należy cłić według pozycji, która obejmuje tę część składową.

2. Do towaru nie wymienionego w taryfie celnej stosuje się pozycję o stawce najwyższej spośród pozycji obejmujących towary najbardziej zbliżone pod względem materiału, stopnia obróbienia albo też użytku, do jakiego służą.

§ 3. Za materiały kosztowne w rozumieniu taryfy celnej uważa się bursztyn, koral prawdziwy, kość słoniową, mamutową, kość hipopotama, morsa, narwala, masę perłową, kamienie półszlachetne, szylkret, szlifowane naśladownictwa kamieni szlachetnych, szych prawdziwy.

§ 4. 1. Waga netto jest to waga czysta samego towaru bez żadnych opakowań.

2. Specjalne opakowania nie używane zazwyczaj do opakowania towarów podlegają osobno oczeniu według odpowiedniej pozycji.

§ 5. Towary wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego rozporządzenia należy cłić według pozycji taryfy celnej wskazanych w tym wykazie.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. Cz. Bajer

Załącznik do rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 1 sierpnia 1956 r. (poz. 164).

WYKAZ TOWARÓW Z OZNACZENIEM POZYCJI TARYFY CELNEJ PRZYWOZOWEJ, WEDŁUG KTÓRYCH TOWARY TE PODLEGAJĄ OCZENIU

Poz. 1. Ryż nie obłuszczone, grykę, tatarkę, kukurydzę, koński ząb, proso, proso senegalskie, sorgo należy cłić według poz. 1 taryfy celnej jako nasiona zbóż.

Poz. 3. Nasiona koniczyny, tymotki, lucerny, przelotu, nostryku, komonicy należy cłić według poz. 3 taryfy celnej jako nasiona roślin pastewnych.

Poz. 10. Proszki do wyrobu galaretek owocowych należy cłić według poz. 10 taryfy celnej.

W proszkach objętych niniejszą pozycją dopuszczalna jest domieszka migdałów, orzechów, kakao, rodzynek itp.

Poz. 26. Wanilinę należy cłić według poz. 26 taryfy celnej.

Poz. 30. Kapary, oliwki, pikle marynowane w occie, w oliwie itp., soje (ostre sosy) sporządzone z soi azjatyckiej z dodatkiem musztardy itp., nasiona anyżu, kminu, kolendru, kopru, czarnuszki, suszone ziele majeranku należy cłić według poz. 30 taryfy celnej jako przyprawy.

Poz. 41. Szelak rozpuszczony w spirytusie (politure) należy cłić według poz. 41 taryfy celnej.

Poz. 50. Pszczoły w rojach należy cłić łącznie z matką według poz. 50 pkt 2 taryfy celnej.

Poz. 70. Jaja żółwie, jaja jedwabników-prządkówek sprowadzane do hodowli, jaja mrówcze sprowadzane jako pokarm dla rybek w akwariach i inne oprócz ptasich należy cłić według poz. 70 taryfy celnej.

Poz. 86. Owoce w likierach, araku, koniaku itp. należy cłić według poz. 86 taryfy celnej.

Poz. 87. Ocet o mocy nie wyższej niż 15% kwasu octowego należy cłić według poz. 87, ocet o mocy wyższej niż 15% kwasu octowego należy cłić według poz. 334 taryfy celnej jako kwas octowy.

Ocet toaletowy perfumowany należy cłić według poz. 352 pkt 5 taryfy celnej jako kosmetyki osobno nie wymienione.

Poz. 89. Papierosy i tytonie antyastmatyczne, inaczej zwane abisyńskimi, należy cłić według poz. 34 taryfy celnej.

Poz. 112. Szkiełka do zegarków z mas plastycznych gotowe należy cłić według poz. 112 taryfy celnej.

Poz. 117. Jako drewno nie obrabione należy traktować również odpadki powstałe przy obróbce drewna.

Poz. 131. Albumy nawet ze znaczkami pocztowymi należy cłić według pozycji 131 taryfy celnej. Do znaczków pocztowych ma zastosowanie uwaga do poz. 134.

Szablony krawieckie, malarskie należy clić według poz. 131 taryfy celnej.

Poz. 132. Rysunki, obrazy, fotografie — w ramach podlegają cłu od wagi całego przedmiotu według pozycji przewidzianej dla danego rodzaju ram.

Poz. 133. Za żurnale mód należy uważać wydawnictwa poświęcone wyłącznie modzie, jak również komplety tablic mód; wydawnictwa zawierające dział mody, a ponadto przewidziany tekst dotyczący innych zagadnień niż sprawy mody, należy clić według poz. 132 taryfy celnej.

Poz. 135. Rozczyn kauczuku, proszek z gumy, odpadki gumy należy clić według poz. 135 taryfy celnej.

Poz. 138. Gąbki w kształcie zwierząt, lalek itp. należy clić według poz. 138 taryfy celnej.

Poz. 139. Komplety do reperowania opon, składające się z tubki z rozczynnem gumy, płaska gumowego, blaszki z osadzoną tekturą przesyconą chemikaliami oraz tarki blaszanej lub kawałka szmerglu — wszystko umieszczone w blaszanej puszcze lub pudełku — należy clić jako całość według poz. 139 taryfy celnej.

Węże gumowe oplecione przędzą bawełnianą, usztywnione wewnątrz spiralą z blachy żelaznej ocynowanej, należy clić według poz. 139 taryfy celnej.

Wyroby z faktisu należy clić na równi z wyrobami z gumolastyki.

Rękawice gumowe, z ołowiem do celów rentgenologicznych, również z dodatkiem materiałów włóknistych lub podbite tymi materiałami, należy clić według poz. 139 taryfy celnej.

Poz. 142. Wytwór przedzenia wstępnego wełny, którego pięćset metrów waży więcej niż jeden kilogram, należy uważać za niedoprzęd wełniany i clić według poz. 142 taryfy celnej.

Odpadki wełniane, wełnę pochodną (wytworzoną w drodze szarpania szmat) należy clić według poz. 142 taryfy celnej.

Poz. 145. Szeniłę należy clić według poz. 145 taryfy celnej.

Przy szenili podstawą taryfikacji jest włosie, a nie nitki osnowy.

Poz. 147. Watę z włosa w zwojach lub arkuszach należy clić według poz. 147 pkt 1 taryfy celnej.

Poz. 156. Wycieraczki do obuwia z materiałów włóknistych należy clić według poz. 156 taryfy celnej.

Poz. 160. Obrusy i serwetki nie nacięte, w postaci jednolitych tkanin wzorzystych, o powtarzającym się określonym wzorze, świadczącym o wymienionym wyżej przeznaczeniu towaru, należy clić według poz. 160 taryfy celnej.

Obrusy nie nacięte w postaci materiałów plastycznych metrowych, o powtarzającym się określonym wzorze, świad-

czącym o wyżej wymienionym przeznaczeniu towaru, należy clić według poz. 160 pkt 5.

Bieliznę liturgiczną należy clić według poz. 160 taryfy celnej.

Poz. 161. Szaty liturgiczne należy clić według poz. 161 taryfy celnej.

Poz. 161, uwaga 2. Za odzież przybraną futrem należy uważać odzież z dodatkiem futra w ilości nie przekraczającej $\frac{1}{4}$ powierzchni odzieży. Jeżeli dodatek futra przekracza $\frac{1}{4}$ powierzchni odzieży, odzież taką należy clić według rodzaju futra jako ubiory futrzane.

Poz. 164, uwaga 2. Za czapki, berety, kapelusze przybrane futrem należy uważać czapki, berety i kapelusze z dodatkiem futra w ilości nie przekraczającej $\frac{1}{4}$ powierzchni czapek, beretów, kapeluszy. Jeżeli dodatek futra przekracza $\frac{1}{4}$ powierzchni, takie czapki, berety, kapelusze należy clić według rodzaju futra jako ubiory futrzane.

Poz. 168. Chustki na głowę nie nacięte w postaci jednolitych tkanin wzorzystych, o powtarzającym się określonym wzorze, świadczącym o wymienionym wyżej przeznaczeniu towaru, należy clić według poz. 168 taryfy celnej.

Poz. 171. Szaliki nie nacięte w postaci jednolitych tkanin wzorzystych, o powtarzającym się określonym wzorze, świadczącym o wymienionym wyżej przeznaczeniu towaru, należy clić według poz. 171 taryfy celnej.

Chustki do nosa nie nacięte należy clić według poz. 171 taryfy celnej. Brak desenia w miejscach przeznaczonych na przecięcie wyrobu świadczy o wyżej wymienionym przeznaczeniu towaru.

Poz. 172 i 173. Koldry, pierzyny, poduszki w powłóczkach należy clić łącznie z powłóczkami; koldry — według poz. 172 taryfy celnej, pierzyny, poduszki — według poz. 173 taryfy celnej.

Poz. 175. Za skrawki materiałów włóknistych, podlegające ocłeniu według poz. 175 taryfy celnej, należy uważać skrawki tkanin materii i wyrobów dzianych o długości 1 m i mniejszej i szerokości 3 cm i mniejszej.

Poz. 186. Skóry baranków o wadze sztuki 0,4 kg i mniejszej (skóry jagniąt) należy clić według poz. 186 taryfy celnej jako skóry futrzane osobno nie wymienione.

Poz. 192. Domowe pantofle skórzane, skórzane obuwie niemowlęce należy clić według poz. 192 taryfy celnej.

Grupa 38, uwaga 2. Za obuwie dziecięce uważa się obuwie do nr 34 włącznie na płaskim obcasie.

Poz. 205. Przy określaniu wymiaru drutu spłaszczonego lub fasonowego należy brać pod uwagę wymiar największego boku przekroju, a przy drucie o przekroju owalnym — wymiar według największej osi owalu.

Poz. 215. Pozłotę malarską, tj. farbę płatkową w arkuszach gumowaną należy clić według poz. 215 taryfy celnej.

Poz. 223. Nożyce do strzyżenia owiec i innych zwierząt, nożyce ogrodnicze, sekatory należy clić według poz. 223 pkt 2 taryfy celnej. Jako wyroby nożownicze do użytku kuchennego podlegające oczeniu według poz. 223 należy traktować między innymi narzędzia do obierania ziemniaków, jabłek, nożyce do cięcia drobiu, noże podwójne do siekania mięsa, tasaki, małe szatkownice do ogórków.

Poz. 223, uwaga 2. Połączanego znaku fabrycznego, umieszczonego na wyrobach objętych pozycją 223, nie uważa się za pozłocenie lub za ozdobę.

Poz. 224. Latarki elektryczne z baterijkami (jako całość) należy clić według poz. 224 taryfy celnej łącznie z baterijkami, chociażby oddzielnie opakowanymi.

Palniki do oświetlania, do prac laboratoryjnych, do spawania i cięcia za pomocą gazów, do kolb lutowniczych oraz dysze należy clić według poz. 224 taryfy celnej.

Poz. 228. Wentyle rowerowe, motocyklowe, samochodowe należy clić według poz. 228 taryfy celnej.

Poz. 244. Żarówki oporowe, lampki elektryczne bez armatur, jak lampki kwarcowe (palniki lamp kwarcowych), lampki rtęciowe, rury rentgenowskie, komórki fotoelektryczne (fotocela), należy clić według poz. 244 taryfy celnej.

Poz. 247. Ogniwa i baterie galwaniczne wszelkiego rodzaju należy clić według poz. 247 taryfy celnej.

Poz. 251. Aparaty radiowe z lampami (jako całość) należy clić według poz. 251 taryfy celnej łącznie z lampami, chociażby oddzielnie opakowanymi.

Poz. 264. Ochroniacze oczu, używane zazwyczaj przy pracy lub przez sportowców do ochrony oczu od pyłu, odprysków szkła, kamieni, metali, od naporu powietrza itp., wykonane z metali nieszlachetnych, z celuloidu lub innych mas plastycznych, ze skóry, tkaniny itp. materiałów pospolitych, z wstawionymi szklami nieoptycznymi ze szkła, celuloidu lub innych mas plastycznych, siatki, blachy dziurkowanej, okulary przeciwsłoneczne należy clić według poz. 264 taryfy celnej.

Poz. 286. Trychinoskopy składające się z mikroskopu i z kompresora należy clić według poz. 286 taryfy celnej.

Poz. 333. Gotowe środki lecznicze ze strzykawką i igłą do jednorazowego użytku należy clić łącznie według poz. 333 taryfy celnej.

Poz. 339. Cement dentystyczny w oryginalnych opakowaniach, zawierających oprócz proszku buteleczkę z płynem oraz pipetkę, należy clić łącznie według poz. 339 taryfy celnej.

Poz. 343. Tusze zarówno w stanie stałym, jak i płynnym, również tusze do pieczętek należy clić według poz. 343 taryfy celnej.

Poz. 392. Ołówki automatyczne w oprawach z materiałów pospolitych, zawierające również pomadkę do ust, zapalniczkę itp. należy clić biorąc za podstawę część składową, podlegającą wyższej stawce.

Poz. 406. Parasole nie pokryte, składające się z połączonych prętów parasolowych z szybrami, koronami i kijem, należy clić według poz. 406 taryfy celnej.

Parasole ogrodowe, plażowe itp. pokryte tkaninami, chociażby bez kija, należy clić według poz. 406 taryfy celnej.

165

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 sierpnia 1956 r.

w sprawie przystąpienia Pakistanu do porozumienia dotyczącego ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych, podpisanego w Brukseli dnia 1 grudnia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 porozumienia w sprawie ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych, podpisanego w Brukseli dnia 1 grudnia 1924 roku (Dz. U. z 1933 r. Nr 13, poz. 92), nastą-

piło dnia 7 czerwca 1956 roku zgłoszenie przez Pakistan przystąpienia do powyższego porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski